

PARTACZY (1) ai

N sg m partaczy.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Przymiotnik od „partacz” w nie zaświadczonym u nas znaczu. ‘handlarz pokątny’ (Cf PARTOLINA);
będący partaczem: Lixabundus, Dicitur qui exiguae mercedis gratia villissimis sese ob sequiis
immiscet – Służka partaczi. Calep 610a.*

Cf PARTACKI, [PARTACZOW]

ZCh